

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 26 września 2006 r.

w sprawie pomocy państwa nr C 42/2005 (ex N 66/2005, ex N 195/2005), udzielonej przez Republikę Słowacką spółce Konas, s. r. o.

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4205)

(Jedynie tekst w języku słowackim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/204/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

art. 88 ust. 3 Traktatu WE. Dlatego też sklasyfikowano ją jako pomoc przyznaną bezprawnie i nadano jej nowy numer: NN 66/2005.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przepisami wymienionymi powyżej⁽¹⁾ i opierając się na tych uwagach,

(3) Pismem z dnia 9 listopada 2005 r. Komisja poinformowała Republikę Słowacką, że w sprawie wymienionej pomocy postanowiła wszcząć postępowanie, zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE.

a także mając na uwadze, co następuje:

(4) Decyzja Komisji w sprawie wszczęcia postępowania, zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE, została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag dotyczących tej sprawy.

I. PROCEDURA

(1) Pismem z dnia 11 kwietnia 2005 r. zarejestrowanym dnia 19 kwietnia 2005 r. Republika Słowacka poinformowała Komisję o zamiarze udzielenia pomocy restrukturyzacyjnej spółce Konas, s. r. o. Dodatkowe informacje zostały przekazane przez Republikę Słowacką w piśmie z dnia 30 czerwca 2005 r., zarejestrowanym dnia 12 lipca 2005 r., i w piśmie z dnia 5 września 2005 r., zarejestrowanym dnia 8 września 2005 r., w odpowiedzi na pisma Komisji z dnia 31 maja 2005 r. i 28 lipca 2005 r.

(2) Podczas wymiany korespondencji stwierdzono, że omawiana pomoc została udzielona z naruszeniem

(5) Słowackie władze przedstawiły swoje uwagi w piśmie z dnia 13 grudnia 2005 r., zarejestrowanym dnia 20 grudnia 2005 r. Republika Słowacka przedłożyła też informacje uzupełniające w piśmie z dnia 3 stycznia 2006 r., zarejestrowanym dnia 10 stycznia 2006 r. Komisja otrzymała uwagi jednej z zainteresowanych stron (beneficjenta) przedstawione pismem z dnia 30 listopada 2005 r., zarejestrowanym dnia 6 grudnia 2005 r. Zostały one przekazane Republice Słowackiej, która miała możliwość odpowiedzi, a jej uwagi zostały przyjęte w piśmie z dnia 9 marca 2006 r., zarejestrowanym dnia 15 marca 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 323 z 20.12.2005, str. 25.

⁽²⁾ Patrz: przypis 1.

II. SZCZEGÓŁOWY OPIS POMOCY

1. Przedsiębiorstwo

- (6) Beneficjentem pomocy finansowej jest spółka Konas, s. r. o. (dalej „Konas”) produkująca maszyny i narzędzia, prowadząca działalność w następujących czterech dziedzinach: produkcja narzędzi kształtujących i tłocznych, maszyn jednofunkcyjnych, kabin zacinających, oraz innych wyrobów maszynowych. Spółka znajduje się w regionie uprawnionym do uzyskania pomocy regionalnej zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE.
- (7) Zgodnie z informacjami udzielonymi przez słowackie władze we wszystkich tych dziedzinach istnieje kilku konkurentów zarówno na rynku krajowym, jak i wspólnotowym. Spółka widzi możliwości wywozu narzędzi kształtujących.
- (8) Spółka Konas zatrudnia 37 osób, w 2004 r. osiągnęła obroty w wysokości 19 milionów SKK (500 000 EUR)⁽³⁾, a za trzy pierwsze kwartały 2005 r. – 15 milionów SKK (395 000 EUR). Według słowackich władz beneficjent spełnia kryteria małego przedsiębiorstwa.

2. Mające zastosowanie krajowe przepisy prawne

- (9) Omawianym środkiem jest umorzenie zaległości podatkowej przez Urząd Skarbowy w Luczencu (dalej zwany „urzędem skarbowym”) w ramach tzw. postępowania układowego z wierzycielami, podlegającego ustawie nr 328/91 o prawie upadłościowym i układowym (dalej zwanej „prawem upadłościowym”).
- (10) Postępowanie układowe z wierzycielami (dalej zwane „postępowaniem układowym”) jest nadzorowane przez sąd. Celem postępowania, podobnie jak w przypadku postępowania upadłościowego, jest uporządkowanie sytuacji finansowej zadłużonej spółki⁽⁴⁾. Na skutek postępowania upadłościowego spółka przestaje istnieć, a jej aktywa zostają sprzedane nowemu właścicielowi albo też spółka zostaje zlikwidowana. Inaczej przebiega postępowanie układowe, gdy zadłużona spółka kontynuuje swoją działalność bez zmiany właściciela.
- (11) Postępowanie układowe wszczyna zadłużona spółka. Celem tego postępowania jest zawarcie układu z wierzycielami (dalej zwanego „układem z wierzycielami”) i pokrycie części ich roszczeń oraz

umorzenie pozostałych roszczeń. Układ ten musi zatwierdzić właściwy sąd upadłościowy.

- (12) Wierzyciele, których roszczenia zostały zabezpieczone, na przykład zastawem, występują jako odrębni wierzyciele. W celu przyjęcia wniosku o zawarcie układu wymagane jest, aby „za” głosowali wszyscy odrębni wierzyciele, natomiast w przypadku pozostałych wierzycieli do przegłosowania wniosku wystarcza większość kwalifikowana. Odrębni wierzyciele głosują osobno i mają prawo weta.
- (13) Odrębni wierzyciele posiadają uprzywilejowaną pozycję również w postępowaniu upadłościowym. Dochody ze sprzedaży aktywów zabezpieczonych w postępowaniu upadłościowym należy wykorzystać wyłącznie na pokrycie roszczeń odrębnych wierzycieli. Jeżeli w wyniku sprzedaży nie uda się pokryć wszystkich roszczeń odrębnych wierzycieli, reszta zostanie włączona do drugiej grupy, która obejmuje także roszczenia pozostałych wierzycieli. Roszczenia z drugiej grupy zostaną pokryte zgodnie z zasadą proporcjonalności.
- (14) Zgodnie z prawem upadłościowym spółka, która występuje o rozpoczęcie postępowania układowego z wierzycielami, musi przed właściwym sądem przedstawić spis działań dotyczących reorganizacji oraz dalszego finansowania działalności spółki po zakończeniu tego postępowania.
- (15) Ustawa nr 511/1992 dotycząca podatków i opłat oraz zmian w strukturze terenowych organów skarbowych (dalej zwana „ordynacją podatkową”), reguluje kwestie dotyczące podatkowego postępowania egzekucyjnego, którego celem jest egzekucja roszczeń podatkowych państwa poprzez bezpośrednią sprzedaż nieruchomości, aktywów ruchomych albo spółki jako całości.

3. Omawiany środek

- (16) W dniu 15 lipca 2003 r. spółka Konas zwróciła się do właściwego sądu z wnioskiem o wszczęcie postępowania układowego. Wniosek ten został przyjęty postanowieniem sądu z dnia 25 marca 2004 r. Wierzyciele spotkali się dnia 8 czerwca 2004 r. i doszli do porozumienia w sprawie restrukturyzacji roszczeń, zgodnie z propozycją spółki Konas. Sąd potwierdził układ postanowieniem z dnia 25 czerwca 2004 r., które weszło w życie w dniu 2 sierpnia 2004 r. Postępowanie układowe zostało formalnie zakończone postanowieniem sądu z dnia 20 października 2004 r. Należy jednak podkreślić, że Urząd Skarbowy wstrzymał umorzenie do momentu rozpoczęcia procedury przed Komisją.

⁽³⁾ Zastosowany kurs wymiany jest jedynie kursem orientacyjnym (1 EUR = 38 SKK), a podane kwoty w euro mają wyłącznie charakter informacyjny.

⁽⁴⁾ Spółka zostaje spółką zadłużoną, jeżeli posiada kilku wierzycieli i nie jest zdolna do pokrycia swych zobowiązań w terminie do 30 dni od terminu płatności.

- (17) W ramach procedury układowej wierzyciele uzgodnili ze spółką Konas następujące warunki: spółka Konas w terminie do 90 dni od chwili wejścia w życie układu z wierzycielami spłaci 13,3 % zadłużenia, a pozostałe 86,7 % zadłużenia zostanie umorzone. Roszczenia wszystkich wierzycieli zostaną pokryte w równym stopniu. Roszczenia urzędu skarbowego, objęte postępowaniem układowym, wynoszą 11 223 459 SKK (295 000 EUR) i stanowią należności z tytułu podatku VAT za okres od trzeciego kwartału 1995 r. do końca 1997 r., oraz za okres kilku miesięcy w latach 1998 i 1999. Urząd Skarbowy, jako jedyny wierzyciel publiczny, wyraził zgodę na umorzenie zadłużenia w wysokości 9 730 739 SKK (256 000 EUR). Konkretnie kwoty przypadające na poszczególnych wierzycieli przedstawione zostały w tabeli 1.

Tabela 1

Warunki spłaty zadłużenia spółki Konas (w SKK)

Wierzyciel		Zadłużenie przed rozpoczęciem postępowania układowego	Zadłużenie po zakończeniu postępowania układowego (*)	Umorzona kwota
Publiczny	Urząd Skarbowy	11 223 459	1 492 720	9 730 739
Inny	4 wierzycieli	827 437	110 049	717 388
Razem		12 050 896	1 602 769	10 448 127

(*) Kwota, którą spółka Konas winna zapłacić swoim wierzycielom.

- (18) Słowackie władze potwierdziły, że spółka Konas wypełniła swoje zobowiązania wobec wierzycieli publicznych oraz prywatnych, ustalone w trakcie postępowania układowego, w terminie określonym w układzie z wierzycielami.
- (19) Urząd Skarbowy występował w postępowaniu układowym jako odrębny wierzyciel i jako taki głosował w sprawie układu osobno. Uprzywilejowana pozycja Urzędu Skarbowego wynika z faktu, że jego roszczenia w wysokości 10 147 939 SKK (267 051 EUR), objęte postępowaniem układowym, były przedmiotem zastawu ustawowego na aktywa spółki Konas. Pozostali wierzyciele głosowali za proponowanymi warunkami. Ich roszczenia to zwykle niezabezpieczone roszczenia handlowe.

4. Restrukturyzacja

- (20) Wraz z wnioskiem o rozpoczęcie postępowania układowego spółka Konas skierowała do właściwego sądu plan, składający się z dwóch części: analizy finansowej spółki i czynności organizacyjnych oraz podjętych działań mających na celu odzyskanie przez spółkę rentowności.
- (21) Spółka opisała swoją sytuację finansową, twierdząc, że chociaż była stale zadłużona, to jej sytuacja finansowa w latach poprzedzających złożenie wniosku w sprawie postępowania układowego była ustabilizowana. Stwierdziła przy tym, że jej krótkoterminowe roszczenia i środki pieniężne wystarczą do pokrycia zadłużenia pozostającego do spłaty po zamknięciu postępowania układowego. Spółka opisała swoje działania organizacyjne jako: wytwarzanie rezerw o wartości równej wysokości zadłużenia pozostającego do spłaty po zamknięciu

postępowania układowego, kierowanie przepływem środków pieniężnych w trakcie postępowania układowego w celu zapobieżenia nieefektywnym wydatkom, w szczególności za energię i surowce, regularne wykonywanie zobowiązań podatkowych i innych zobowiązań publicznych, zwiększenie natężenia działań marketingowych, zwiększenie sprzedaży do najbardziej dochodowych klientów, przeanalizowanie poziomu zatrudnienia, ograniczenie wydatków na cele socjalne w trakcie postępowania układowego, lepsze wykorzystanie obecnego parku maszynowego, obniżenie zużycia energii i obniżenie kosztów.

- (22) Koszty restrukturyzacji finansowej wyniosły 12 050 896 SKK (317 000 EUR), co odpowiada wysokości zadłużenia, które spółka Konas restrukturyzowała w drodze postępowania upadłościowego. Spółka Konas zaproponowała w związku z tym, że pokryje pozostałą część zadłużenia w wysokości 1 602 769 SKK (42 000 EUR) z krótkoterminowych należności (1 323 259 SKK, tj. 35 000 EUR) i środków pieniężnych do dyspozycji (2 246 419 SKK, tj. 59 000 EUR).
- (23) Według słowackich władz Urząd Skarbowy, na mocy swoich uprawnień wynikających z z ordynacji podatkowej, wydał w latach 1998–2000 osiem nakazów egzekucji. W kwietniu 2004 r. Urząd Skarbowy wydał spis długów spółki Konas, niespłaconych w trakcie postępowania układowego.
- (24) Słowackie władze potwierdziły, że wstrzymały umorzenie zadłużenia, ustalone w postępowaniu układowym, do momentu rozpoczęcia procedury przed Komisją Europejską.

**III. DECYZJA W SPRAWIE WSZCZĘCIA
POSTĘPOWANIA ZGODNIE Z ART. 88 UST. 2
TRAKTATU WE**

- (25) Komisja w swojej decyzji o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE wyraziła wątpliwość, czy omawiane umorzenie nie było pomocą państwa. Komisja w tej konkretnej sprawie wyraziła opinię, że działania Urzędu Skarbowego w postępowaniu układowym nie spełniały kryteriów testu prywatnego wierzyciela w gospodarce rynkowej. Komisja uznała, że Urząd Skarbowy był, z prawnego punktu widzenia, w odmiennej sytuacji niż pozostali wierzyciele, ponieważ posiadał zabezpieczone roszczenia i miał możliwość kontynuacji egzekucji podatkowej. Komisja wyraziła wątpliwość, czy postępowanie układowe prowadziło do najlepszego możliwego wyniku dla państwa, jako wierzyciela spółki Konas, w porównaniu z postępowaniem upadłościowym lub egzekucją podatkową.
- (26) Komisja wyraziła też wątpliwość, czy omawiana pomoc restrukturyzacyjna jest zgodna z zasadami wspólnego rynku. Komisja wyraziła wątpliwość, czy zostały spełnione dwa główne warunki: istnienie planu restrukturyzacji, który w odpowiednim przedziale czasowym zapewni odzyskanie przez spółkę długotrwałej rentowności, i ograniczenie pomocy do niezbędnego minimum.

IV. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (27) W przekazanych w swojej odpowiedzi uwagach beneficjent podał, że na dzień 31 grudnia 2003 r. wartość księgowa aktywów przekazanych na rzecz Urzędu Skarbowego wynosiła 3 254 000 SKK, a na dzień 31 grudnia 2004 r. 3 001 000 SKK. Chodziło tu o jedną nieruchomość, będącą własnością beneficjenta, w której przebiegała cała produkcja.
- (28) Beneficjent zaznaczył w swoich uwagach, że zgodnie ze słowackimi przepisami prawnymi, które obowiązywały w okresie postępowania układowego, omawiany środek nie był pomocą państwa, lecz aktem dobrowolnego układu z wierzycielami. Jeżeli Komisja doszłaby do innego wniosku, spółka Konas byłaby dyskryminowana w porównaniu z innymi spółkami, które wystąpiły o otwarcie postępowania układowego przed przystąpieniem Republiki Słowackiej do UE, a których ostateczne umorzenie zadłużenia nie zostało uznane za pomoc państwa. Beneficjent stwierdził, że nawet po przystąpieniu do UE krajowe przepisy prawne nie były zgodne z przepisami prawnymi UE, dlatego też nawet przy największych staraniach nie mógł wiedzieć, że postępowanie układowe wymaga spełnienia dodatkowych warunków.
- (29) Beneficjent oświadczył też, że powstała zaległość podatkowa była spowodowana w szczególności niejasnymi przepisami prawnymi.
- (30) Beneficjent stwierdził, że Urząd Skarbowy oceniał sytuację spółki Konas w szerszym zakresie, niż to było ujęte w planie przedłożonym sądowi w trakcie postępowania upadłościowego.

V. UWAGI REPUBLIKI SŁOWACKIEJ

- (31) W przedłożonych w następstwie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego uwagach słowackie władze stwierdziły, że można uznać, iż pomoc państwa została udzielona tylko wtedy, gdy dokonany został odpis należności podatkowych wobec Skarbu Państwa.
- (32) Słowackie władze poinformowały, że Urząd Skarbowy, wyrażając zgodę na warunki zaproponowane przez spółkę Konas w ramach postępowania układowego, wziął pod uwagę czynniki, które częściowo zostałyby uwzględnione także przez wierzyciela prywatnego. Po pierwsze, w czasie postępowania księgowa wartość zastawionej nieruchomości wynosiła zaledwie 3,2 miliona SKK, chociaż zabezpieczone roszczenia sięgały 10,1 miliona SKK. Po drugie, postępowanie upadłościowe bywa zazwyczaj rozciągnięte w czasie, a sprzedaż aktywów w omawianym regionie bywa bardzo problematyczna. Statystycznie dochód uzyskany przez urzędy skarbowe w ramach realizowanych postępowań upadłościowych w latach 1997–2005 wynosił średnio 7 %. Po trzecie, Urząd Skarbowy wziął pod uwagę wpływ likwidacji spółki Konas na wzrost bezrobocia w regionie (w okresie postępowania około 40 %), biorąc pod uwagę nie tylko zwalnianie pracowników spółki Konas, ale również pracowników innej spółki tego regionu, która zależna jest od spółki Konas i zatrudnia około 400 pracowników. I wreszcie Urząd Skarbowy wziął pod uwagę oczekiwane przyszłe przychody z tytułu podatku.
- (33) W odniesieniu do egzekucji podatkowej słowackie władze potwierdziły, że Urząd Skarbowy wydał wobec spółki Konas w latach 1998–2000 osiem nakazów egzekucji i zmniejszył zadłużenie spółki Konas o 8 106 672,42 SKK do kwoty 11 223 459 SKK, która w 2004 r. została włączona do postępowania układowego. Od 2001 r. spółka Konas wykonywała swoje zobowiązania podatkowe regularnie i terminowo.
- (34) Słowackie władze nie zaprzeczają, że omawiany środek stanowi pomoc państwa. Twierdzą jednak, że, jako pomoc restrukturyzacyjna, jest ona zgodna z zasadami wspólnego rynku.
- (35) Słowackie władze nie podważają stwierdzenia Komisji, że umorzenie zadłużenia w postępowaniu układowym nie zostało uzależnione od wykonania planu przedłożonego przez spółkę Konas właściwemu sądowi, zgodnie z prawem upadłościowym. Przedstawiono jednak Komisji dokument przedstawiający wycenę spółki na dzień rozpoczęcia postępowania (sł. *Hodnotenie spoločnosti ku dňu vyrovnania*) (dalej zwany „wyceną spółki”) ze stycznia 2005 r., który został opracowany przez spółkę Konas i przedłożony Urzędowi Skarbowemu. Słowackie władze

- twierdzą, że ta wycena spółki umożliwi Komisji ocenę, czy pomoc była ograniczona do niezbędnego minimum.
- (36) W wycenie spółki w pierwszej kolejności opisana została działalność spółki Konas od chwili jej założenia w 1992 r., a poza tym podano informacje o obrotach i wynikach operacyjnych w latach 1993–2003.
- (37) Według wyceny spółki przyczyną trudności spółki Konas było duże obciążenie kredytami od początków produkcji w 1993 r., którego nie udało się pokryć z zysków z produkcji. W latach 1994–1996 zwiększało się zadłużenie spółki Konas, w szczególności wobec Urzędu Skarbowego, który część zadłużenia odzyskał w drodze egzekucji, a część odroczył aż do umorzenia i częściowej spłaty po przeprowadzeniu postępowania układowego.
- (38) Wycena spółki zawiera też krótką analizę rynku, ze szczególnym uwzględnieniem środowiska konkurencyjnego w tych dziedzinach, które są przedmiotem działalności spółki Konas⁽⁵⁾. W wycenie spółki opisano także pozycję i perspektywy spółki Konas w każdej z tych dziedzin i przedstawiono wniosek, według którego potencjał dalszego rozwoju tkwi przede wszystkim w produkcji narzędzi, produkcji kabin zacięających i produkcji innych wyrobów maszynowych. Z drugiej strony zaleca się zmniejszenie produkcji maszyn jedno-funkcyjnych i drobnej produkcji na zamówienie (produkcja niedostępnych na rynku części zamiennych, naprawy awaryjne). Perspektywy wzrostu popytu na wyroby spółki uzależnione są od rozwoju słowackiego przemysłu samochodowego i od konkretnych deklaracji zwiększonego zainteresowania ze strony spółek działających w obrębie Wspólnoty, które to zainteresowanie wzrosło po wejściu Republiki Słowackiej do UE. Spółka Konas widzi możliwość konkurowania na rynku dzięki wiedzy specjalistycznej w zakresie technologii, które powinny się dalej rozwijać.
- (39) Ponadto w wycenie spółki wymieniono też niewystarczające wykorzystanie zdolności produkcyjnych spółki Konas, które można by rozwiązać poprzez inwestycje w komputerowo sterowaną frezarkę. W poniższej tabeli przedstawiono zarys działań podjętych w latach 2004–2008, wraz ze zrealizowaną restrukturyzacją finansową.

Tabela 2

Działania w ramach restrukturyzacji według informacji zawartych w wycenie spółki (w SKK)

Podjęte działania	Wykonanie	Koszty	Finansowanie	
Marketing	2005	500 000	Środki Konas	
Rozwój technologii	Cięcie drutu	2004	1 500 000	Środki Konas
	NC frezowanie	2006	4 000 000	Kredyt
	Obróbka elektroiskrowa	2007	2 500 000	Kredyt
	NC toczenie	2008	1 500 000	Kredyt
Organizacja	Informatyczny system zarządzania zamówieniami	2005	500 000	Środki Konas
Szkolenia młodych pracowników		2007	500 000	Środki Konas
Finansowa restrukturyzacja	Spłata zadłużenia	2004	1 602 769	Środki Konas – środki pieniężne
	Umorzenie	2004		
	— przez państwo		9 730 739	Środki państwowe
	— pozostałych wierzycieli		717 388	Środki zewnętrzne
Razem		23 050 896		

⁽⁵⁾ Informacje te zostały przedstawione Komisji przez władze słowackie przed podjęciem decyzji w sprawie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego (patrz: ust. 4 niniejszej decyzji).

- (40) I wreszcie wycena spółki zawiera prognozę wyników operacyjnych spółki Konas na lata 2005–2009, wskazującą na to, że zastosowane rozwiązania mogłyby spowodować zwiększenie zyskowności. Obroty miałyby wzrastać od 2005 r. o 10 % rocznie.
- (41) Według słowackich władz ta wycena spółki pochodzi ze stycznia 2005 r. Jest rzeczą oczywistą, że wycena spółki była przygotowana w celu oceny sytuacji spółki Konas przed rozpoczęciem postępowania układowego i analizy jej perspektyw po zakończeniu tego postępowania.
- (42) Jeżeli chodzi o to, czy pomoc została ograniczona do niezbędnego minimum, słowackie władze potwierdziły, że w dniu 31 marca 2004 r. spółka Konas posiadała środki pieniężne w wysokości 3,9 miliona SKK, które były potrzebne na wypłatę wynagrodzeń (730 000 SKK), uregulowanie zobowiązań wobec wierzycieli objętych postępowaniem układowym (1 602 769 SKK) i na opłaty związane z przeprowadzeniem postępowania (140 000 SKK).

VI. OCENA

1. Zakres kompetencji Komisji

- (43) Ponieważ część okoliczności mających znaczenie dla tej sprawy występowała przed przystąpieniem Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r., Komisja musi najpierw zdecydować, czy posiada kompetencje do prowadzenia postępowania w omawianej sprawie.
- (44) Środki wprowadzone w życie przed dniem przystąpienia i niemające zastosowania po tej dacie nie mogą podlegać ocenie Komisji ani w ramach tzw. mechanizmu przejściowego określonego w punkcie 3 załącznika IV do Traktatu o Przystąpieniu z 2003 r., ani według metod określonych w art. 88 Traktatu WE. Ani Traktat o Przystąpieniu z 2003 r., ani Traktat WE nie wymagają od Komisji oceny tych działań, ani też nie przyznają jej kompetencji w tym zakresie.
- (45) Natomiast środki wprowadzone w życie po przystąpieniu należą zgodnie z Traktatem WE do kompetencji Komisji. Stosownym narzędziem określenia momentu wprowadzenia w życie danego środka jest wiążący akt prawny, na mocy którego właściwy organ państwowy ma zamiar udzielić pomocy⁽⁶⁾.
- (46) Właściwy organ zdecydował o umorzeniu części roszczeń Urzędu Skarbowego w dniu 8 czerwca 2004 r., tj. po dacie przystąpienia, po tym, jak Urząd Skarbowy wyraził zgodę na warunki proponowane

przez spółkę Konas w ramach postępowania układowego.

- (47) W związku z tym bezprzedmiotowe jest pytanie, czy środek ten miał zastosowanie po dacie przystąpienia.
- (48) Dlatego też Komisja stwierdza, że ocena tych środków zgodnie z art. 88 Traktatu WE wchodzi w zakres jej kompetencji.

2. Pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE

- (49) Artykuł 87 ust. 1 Traktatu WE stanowi, że wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (50) Umorzenie zadłużenia przez organ publiczny, jakim jest Urząd Skarbowy, jest formą wykorzystania środków państwowych. Takie działanie uznaje się za selektywne, jeżeli przyniesie korzyści jednemu samodzielnemu przedsiębiorstwu. Spółka prowadzi działalność w dziedzinie produkcji maszyn przemysłowych i urządzeń. W dziedzinie tej istnieje wymiana handlowa między państwami członkowskimi.
- (51) Komisja w swej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE wyraziła wątpliwość, czy omawiany środek zakłócił lub groził zakłóceniem konkurencji poprzez stworzenie beneficjentowi przewagi, której nie mógłby uzyskać w normalnych warunkach rynkowych. Oznacza to, że Komisja ma wątpliwości, czy państwo względem spółki Konas zachowywało się jak prywatny wierzyciel.
- (52) Ustalono, że układ z wierzycielami przewidywał takie same warunki uregulowania zaległości wobec prywatnych wierzycieli i wobec Urzędu Skarbowego, tj. 13,3 % zadłużenia miało w określonym terminie zostać spłacone na rzecz wierzycieli, co zostało zrealizowane przez beneficjenta, a pozostałe 86,7 % – umorzone.

- (53) Sytuacja prawno-ekonomiczna Urzędu Skarbowego przed zawarciem układu z wierzycielami była jednak bardziej korzystna niż sytuacja prywatnych wierzycieli. Należy więc szczegółowo przeanalizować, czy Urząd Skarbowy wykorzystał wszelkie dostępne środki w celu uzyskania możliwie najwyższego pokrycia swych roszczeń, jak zrobiliby to wierzyciel prywatny.

⁽⁶⁾ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 stycznia 2004 r. w sprawie T-109/01, *Fleuren Compost przeciw Komisji*, pkt 74.

- (54) Słowackie władze oświadczają, że zgodnie z ich opinią środek ten stanowi pomoc państwa. Uznają, że w trakcie postępowania układowego po prostu nie rozważano kwestii pomocy państwa. Beneficjent zaś argumentuje, że środek ten był aktem dobrowolnego układu zawartego między wierzycielami, a nie pomocą państwa.
- (55) Komisja nie może zgodzić się z twierdzeniem, że postępowanie układowe i postępowanie związane z udzieleniem pomocy państwa nie mogą się nakładać⁽⁷⁾. Nie cel lub forma działania, lecz jego wynik określa, czy działanie to, angażując środki państwowe, daje spółce przywileje, których w innym przypadku nie uzyskalaby na rynku.
- (56) Komisja również nie może zgodzić się z twierdzeniem beneficjenta, że nawet przy największych staraniach nie mógł on wiedzieć o tym, że umorzenie mogłoby stanowić pomoc państwa. Przepisy UE dotyczące udzielania pomocy państwa zostały wprowadzone w życie na terytorium Republiki Słowackiej ustawą nr 231/1999 o pomocy państwa. W odpowiedzi na przesłane uwagi zainteresowanej strony władze słowackie słusznie odesłały do uwag beneficjenta, według których odpowiedź na pytanie, czy dany środek stanowi pomoc państwa, nie należała do kompetencji Urzędu Skarbowego, ale – w okresie przed przystąpieniem – do Urzędu ds. Pomocy Państwa, a po przystąpieniu – do kompetencji Komisji.
- (57) Wątpliwości Komisji, czy spełnione zostały kryteria testu prywatnego wierzyciela, wyrażone w decyzji o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE, nie zostały rozwiane.
- (58) W pierwszym rządzie zgodnie z ordynacją podatkową Urząd Skarbowy był, w odróżnieniu od pozostałych wierzycieli, upoważniony do wszczęcia z własnej inicjatywy egzekucji podatkowej poprzez sprzedaż nieruchomości, maszyn lub firmy jako całości.
- (59) Urząd Skarbowy faktycznie kilkakrotnie wykorzystał to narzędzie prawne do pokrycia swych roszczeń wobec spółki Konas (patrz: motyw 33), a zadłużenie spółki Konas wobec Urzędu Skarbowego w latach 1998–2000 zostało znacznie zredukowane. W swojej odpowiedzi na decyzję o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE słowackie władze oświadczyły, że po 2001 r. Urząd Skarbowy nie wydał żadnych kolejnych nakazów egzekucji, ponieważ spółka Konas wykonywała swoje zobowiązania podatkowe regularnie i terminowo. Nie jest jednak jasne, z jakiej przyczyny Urząd Skarbowy przerwał podatkową egzekucję zadłużenia spółki Konas, które powstało przed 2001 r. Pod koniec 2003 r. to zadłużenie z ostatnich lat zostało włączone do postępowania układowego.
- (60) Komisja stwierdziła ponadto, że zgodnie z informacjami udzielonymi przez słowackie władze w uwagach dotyczących decyzji o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE wartość księgowa zastawionej nieruchomości (3,2 miliona SKK) była niższa od wysokości roszczeń, które były zabezpieczone tym zastawem (10,1 miliona SKK). Oznacza to, że zabezpieczenie wymagane przez państwo było niewystarczające.
- (61) Zgodnie z przyjętym orzecznictwem długotrwałe powstrzymywanie się przez Skarb Państwa od egzekucji zobowiązań wynikających z przepisów prawa dotyczących podatków i zabezpieczenia socjalnego może już samo przez się stanowić korzyść poprzez zmniejszenie obciążenia, które w przeciwnym wypadku byłoby ponoszone przez beneficjenta⁽⁸⁾. W rzeczywistości okazuje się, że powstrzymanie się przez Urząd Skarbowy od egzekucji zobowiązań podatkowych spółki Konas wraz z wyraźnym niedostatecznym zabezpieczeniem roszczeń państwa w ciągu dwóch lat (2001–2002), stanowiło pomoc państwa. Ponieważ zdarzenia te miały miejsce przed przystąpieniem i nie doszło do nich po przystąpieniu, ocena zgodności tych działań z zasadami wspólnego rynku nie wchodzi w zakres kompetencji Komisji. Ponieważ jednak już uprzednie powstrzymywanie się od egzekucji stanowiło pomoc państwa, z chwilą gdy zadłużenie zostaje później (częściowo) umorzone, nie można się już więcej odwoływać do zasady prywatnego wierzyciela.
- (62) Urząd Skarbowy może, w ramach egzekucji podatków, sprzedać aktywa (należności i inne zwykłe aktywa, majątek ruchomy, nieruchomości) dłużnika. W trakcie postępowania układowego beneficjent posiadał środki pieniężne w wysokości 3,9 miliona SKK⁽⁹⁾. Sama wartość środków pieniężnych w posiadaniu beneficjenta była wyższa od przychodu Urzędu Skarbowego uzyskanego z postępowania układowego (1,5 miliona SKK). Ponadto beneficjent posiadał dodatkowo należności krótkoterminowe o wartości księgowej 1,4 miliona SKK i nieruchomości o wartości księgowej 3 miliony SKK.
- (63) Wreszcie, podczas egzekucji podatkowej nie zostałyby pobrane żadne opłaty skarbowe, jak ma to miejsce w przypadku postępowania upadłościowego. Jest to postępowanie wszczynane i kontrolowane przez sam Urząd Skarbowy, dlatego można przypuszczać, że zostałyby szybko przeprowadzone.

⁽⁷⁾ Sprawa T-152/99 *Hamsa przeciw Komisji*, pkt 158: art. 87 ust. 1 Traktatu WE nie rozróżnia interwencji państwa z punktu widzenia przyczyn lub celów, lecz definiuje je według ich skutków.

⁽⁸⁾ Sprawa C-256/97, *DM Transport*.

⁽⁹⁾ Bilans roczny na dzień 24 marca 2004 r., w przeddzień decyzji właściwego sądu, który wydał decyzję pozwalającą na wszczęcie postępowania układowego.

- (64) Z uwagi na brak informacji Komisja nie może ocenić, jakie byłyby przychody ze sprzedaży aktywów w postępowaniu upadłościowym, w wyniku którego spółka beneficjent zostałaby zlikwidowana. Ponieważ Komisja posiada informacje, według których ani spółka Konas, ani Urząd Skarbowy nie rozważały możliwości takiego postępowania, dlatego też nie przeprowadzono żadnych obliczeń w tej kwestii.
- (65) Komisja stwierdza zatem, że co najmniej egzekucja podatkowa z aktywów beneficjenta przyniosłaby większy przychód od postępowania układowego.
- (66) Na koniec Komisja stwierdza, że zgodnie z przyjętym orzecznictwem⁽¹⁰⁾ czynniki społeczno-ekonomiczne (jak bezrobocie w regionie) nie są brane pod uwagę przy ocenie spełnienia kryteriów testu prywatnego wierzyciela, i to niezależnie od oczekiwanych przyszłych przychodów podatkowych. Urzędu Skarbowego nie można porównywać z partnerem handlowym, na przykład z dostawcą, który jest wierzycielem beneficjenta. Należy podkreślić, że charakter roszczeń dostawcy różni się istotnie od charakteru roszczeń Skarbu Państwa. Ponieważ związki dostawcy i niewypłacalnej firmy mają podstawy umowne, dostawca mógłby ponieść wyjątkowo duże straty z powodu utraty partnera handlowego. Gdyby niewypłacalna spółka została zlikwidowana, dostawca musiałby znaleźć sobie nowego klienta lub zawrzeć umowę z nowym właścicielem. Ryzyko jest większe w przypadku dużej zależności od niewypłacalnej firmy. W przeciwieństwie do tego, związki państwa z niewypłacalną firmą opierają się na przepisach prawnych, dlatego też są niezależne od woli stron. Każdy nowy właściciel, który przejąłby aktywa zlikwidowanej firmy, zostałby automatycznie zobowiązany do płacenia podatków. Ponadto państwo nigdy nie jest zależne od jednego płatnika. Wreszcie, najważniejszy argument, państwo nie traktuje pobierania podatku jako działalności dochodowej, więc jego działania nie są komercyjne ani też nie wynikają z komercyjnych pobudek. Dlatego też doszukiwanie się analogii z partnerem handlowym jest bezpodstawne.
- (67) Komisja stwierdza zatem, że w związku z tym, przy stosowaniu kryteriów testu prywatnego wierzyciela, nie można brać pod uwagę utraty przyszłych przychodów z podatków.
- (68) Na podstawie przedstawionych dowodów Komisja stwierdza, że w omawianym przypadku nie spełniono kryteriów testu prywatnego wierzyciela, a państwo stworzyło beneficjentowi korzyści, których nie mógłby uzyskać na rynku.
- (69) Komisja stwierdza zatem, że omawiany środek stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.
- (70) Pomoc państwa udzielona beneficjentowi jest równa wysokości zadłużenia, które Urząd Skarbowy umorzył w postępowaniu układowym, to znaczy 9 730 739 SKK (256 000 EUR).

3. Zgodność pomocy: Wyłączenie na mocy art. 87 ust. 3 Traktatu WE

- (71) Pierwotnym celem środka jest udzielenie pomocy zagrożonej spółce. W takich przypadkach możliwe jest zastosowanie wyłączenia na mocy art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE, który stanowi, że za zgodną ze wspólnym rynkiem można uznać pomoc państwa przeznaczoną na ułatwienie rozwoju niektórych działań gospodarczych, o ile nie zmienia ona warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem i o ile spełnione zostaną określone warunki.
- (72) Pomoc w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw regulują obecnie wspólnotowe wytyczne dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽¹¹⁾ (dalej zwane „nowymi wytycznymi”), zmieniające wytyczne przyjęte w 1999 r.⁽¹²⁾ (dalej zwane „wytycznymi z 1999 r.”).
- (73) Przepisy przejściowe nowych wytycznych stanowią, że Komisja ocenia zgodność ze wspólnym rynkiem każdej pomocy na rzecz ratowania lub restrukturyzacji, udzielonej bez jej zatwierdzenia (pomoc przyznana bezprawnie) na podstawie nowych wytycznych, jeżeli część lub całość pomocy została udzielona po dniu 1 października 2004 r., a więc po dniu opublikowania nowych wytycznych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (pkt 104, akapit pierwszy). Jeżeli jednak pomoc była udzielona bezprawnie przed dniem 1 października 2004 r., Komisja dokona oceny na podstawie wytycznych stosowanych w czasie przyznawania danej pomocy (pkt 104, akapit drugi).
- (74) Komisja stwierdza, że Urząd Skarbowy przyjął decyzję o przeprowadzeniu postępowania układowego dnia 8 czerwca 2004 r., a została ona wprowadzona w życie 2 sierpnia 2004 r. W związku z tym pomoc była udzielona bezprawnie przed dniem 1 października 2004 r. Zastosowanie mają więc wytyczne z 1999 r., obowiązujące w czasie udzielenia pomocy.

⁽¹⁰⁾ Patrz: *mutatis mutandis* sprawy C-278/92, C-279/92 i C-280/92, *Hiszpania przeciw Komisji*, str. 21–22; sprawa T-198/01, *Technische Glaswerke Ilmenau GmbH*, str. 106–108.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, str. 2.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str. 2.

(75) Komisja bierze pod uwagę, że beneficjent jest małym przedsiębiorstwem w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw⁽¹³⁾.

3.1. Kryteria kwalifikacji przedsiębiorstwa

(76) Zgodnie z punktem 5 lit. c) wytycznych z 1999 r. przedsiębiorstwo uznawane jest za przeżywające trudności, jeżeli zgodnie z prawem krajowym spełnia warunki podlegania procedurze zbiorowej w związku z jego niewypłacalnością.

(77) Beneficjent wziął udział w postępowaniu układowym, które jest jednym z rozwiązań dla niewypłacalnych spółek, zgodnie z definicją zawartą w prawie upadłościowym. Beneficjent jest więc upoważniony do uzyskania pomocy restrukturyzacyjnej.

3.2. Pomoc restrukturyzacyjna

(78) Komisja w swej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE wyraziła wątpliwość, czy pomoc odpowiada definicji pomocy restrukturyzacyjnej według wytycznych z 1999 r., z przyczyn opisanych w części III.

3.2.1. Odzyskanie długotrwałej rentowności

(79) Zgodnie z wytycznymi z 1999 r. pomoc na rzecz restrukturyzacji powinna być powiązana z wykonaniem możliwego do realizacji i spójnego planu restrukturyzacji, umożliwiającego odzyskanie przez spółkę długotrwałej rentowności, a jej przyznanie powinno być uzależnione od istnienia tego planu. Państwo członkowskie zobowiązuje się do realizacji planu, który musi być zatwierdzony przez Komisję. Niezdolność firmy do realizacji planu traktowana jest jako nadużycie pomocy.

(80) Plan restrukturyzacji powinien umożliwiać odzyskanie przez beneficjenta długotrwałej rentowności w rozsądnym terminie i na podstawie realistycznych założeń, dotyczących przyszłych warunków eksploatacji. W planie należy opisać okoliczności, które były przyczyną trudnej sytuacji odbiorcy, oraz podać opis stosownych działań mających na celu rozwiązanie tych problemów. Restrukturyzacji nie można ograniczyć do pomocy finansowej przeznaczonej na spłatę zadłużenia i dawnych strat bez zajmowania się przyczynami tych trudności.

(81) Komisja w swej decyzji dotyczącej wszczęcia postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE wyraziła wątpliwość, czy Urząd Skarbowy uzależnił swoją decyzję o umorzeniu zadłużenia spółki Konas od realizacji planu restrukturyzacji zawierającego elementy określone w motywie 80. Wątpliwości te nie zostały rozwiane. Urząd Skarbowy, jako organ udzielający pomocy, nie posiadał formalnie żadnych obowiązków ani kompetencji do oceny opisu działań, który spółka Konas, w ramach

postępowania układowego przekazała właściwemu sądowi (patrz: motyw 20 i kolejne motywy), ani do uzależnienia umorzenia zadłużenia od podlegającej dokładnemu monitorowaniu realizacji tych działań. Nie istnieje żaden bezpośredni związek między udzieleniem pomocy przez Urząd Skarbowy a działaniami zaproponowanymi przez beneficjenta. Dlatego też Komisja doszła do wniosku, że pierwszy formalny warunek nie został spełniony.

(82) Jednak po wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego słowackie władze przedłożyły wycenę spółki opisaną w motywie 35 i kolejnych motywach. Wycena spółki zawiera dokładną analizę sytuacji spółki Konas w trakcie postępowania układowego z wierzycielami, a także opis okoliczności, które doprowadziły do zaistnienia trudności i rozwiązania mające na celu usunięcie tych trudności.

(83) Restrukturyzacja nie ogranicza się do restrukturyzacji zadłużenia. Beneficjent planuje inwestycje w nowe technologie i technologie informacji oraz realizację daleko sięgających środków w dziedzinie szkolenia zawodowego i marketingu. W ramach wyceny spółki analizowana jest pozycja i perspektywy spółki w dziedzinach, w których prowadzi działalność.

(84) W odróżnieniu od spisu działań przedstawionego sądowi w ramach postępowania układowego, wycena spółki zawiera elementy, które są obowiązkowe dla planu restrukturyzacji zgodnie z wytycznymi z 1999 r. Komisja uważa w zasadzie wycenę spółki za plan restrukturyzacji opracowany na lata 2004–2008, mający na celu odzyskanie przez spółkę Konas długotrwałej rentowności. Plan ten jest odpowiedni, biorąc pod uwagę wielkość odbiorcy. Restrukturyzacja finansowa w postaci postępowania układowego z wierzycielami jest elementem i początkiem restrukturyzacji spółki. Głównym problemem spółki Konas było w rzeczywistości zadłużenie, które powstało w drugiej połowie lat 90 XX w. Od 2001 r. spółka Konas wykonuje na bieżąco, rzetelnie i terminowo zobowiązania wynikające z przepisów prawnych. Komisja nie ma powodu, aby wątpić w to, że spółka Konas, po wprowadzeniu w życie środków określonych w wycenie spółki, w tym restrukturyzacji zadłużenia, będzie zdolna do odzyskania długotrwałej rentowności.

(85) Komisja stwierdza, że pod względem formalnym wycena spółki była gotowa dopiero po zakończeniu postępowania układowego z wierzycielami. Jest jednak sprawą oczywistą, że wycena spółki jest bezpośrednio związana z postępowaniem układowym. Wycena spółki została przekazana Urzędowi Skarbowemu przed zgłoszeniem omawianego środka Komisji, ponieważ słowackie władze były zdania, że o pomoc państwa chodziłoby tylko wtedy, gdyby roszczenia podatkowe zostały pokryte ze środków państwa. Pozostaje faktem jednakże, iż Urząd Skarbowy, jako organ formalnie udzielający pomocy, nie uzależnił przyznania pomocy od wykonania planu.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 33. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1976/2006 (Dz.U. L 368 z 23.12.2006, str. 85).

- (86) Komisja sądzi, że wyjątkowo w tym konkretnym przypadku można naprawić braki formalne. Wyjątek jest, po pierwsze, uzasadniony według punktu 55 wytycznych z 1999 r., zgodnie z którym warunki udzielania pomocy restrukturyzacyjnej nie są stosowane tak rygorystycznie w przypadku małych przedsiębiorstw, jakim jest również beneficjent. Wyjątek ten można również zastosować, ponieważ pomoc, pomimo jej przyznania, nie była jeszcze beneficjentowi wypłacona (umorzenie zadłużenia wymaga dodatkowego aktu administracyjnego Urzędu Skarbowego; patrz: motyw 16). Komisja zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽¹⁴⁾ zdecydowała o załączeniu następujących warunków do niniejszej decyzji.
- (87) Po pierwsze, słowackie władze zagwarantują należyta wprowadzenie w życie środków określonych w wycenie spółki. Po drugie, słowackie władze poinformują Komisję o sposobie, w jaki zamierzają zagwarantować wprowadzenie w życie środków określonych w wycenie spółki. I wreszcie, słowackie władze udzielią pomocy (tj. dokonają odpisu w księgach Urzędu Skarbowego) dopiero po zgłoszeniu Komisji swojego zobowiązania do zagwarantowania wprowadzenia w życie środków określonych w wycenie spółki, a także określeniu sposobu, w jaki zamierzają to zobowiązanie wykonać.

3.2.2. Pomoc ograniczona do ścisłego minimum

- (88) Zgodnie z art. 40 wytycznych z 1999 r. wysokość i intensywność udzielanej pomocy należy ograniczyć do ścisłego minimum niezbędnego do restrukturyzacji, w zależności od dostępnych źródeł finansowania. Oczekuje się, że beneficjent w znacznym stopniu przyczyni się do restrukturyzacji, wykorzystując własne środki.
- (89) Komisja w swej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 wyraziła wątpliwość, czy kryterium to zostało spełnione. Wątpliwości te zostały rozwiane dzięki informacjom o restrukturyzacji beneficjenta, zawartym w wycenie spółki.
- (90) Według wyceny spółki koszty restrukturyzacji sięgają 23 050 896 SKK. Restrukturyzacja była finansowana częściowo ze środków pieniężnych spółki Konas (spłata zadłużenia 1 602 769 SKK, który pozostał do spłaty po zakończeniu postępowania układowego) i częściowo z kredytów bankowych bez pomocy państwa w wysokości 8 milionów SKK. Kwoty te pochodzą z własnych źródeł beneficjenta oraz z zewnętrznych źródeł bez elementu pomocy państwa i pokrywają

około 42 % kosztów restrukturyzacji. Nie ma potrzeby dochodzenia przez Komisję, czy inne źródła finansowania restrukturyzacji spółki Konas (opisane w wycenie spółki jako „źródła spółki Konas”, patrz: tabela 2, motyw 39) stanowią rzeczywisty i konkretny udział w kosztach restrukturyzacji.

- (91) W wytycznych z 1999 r. nie zostały określone limity ustanawiające, kiedy udział własny beneficjenta uważany jest za znaczny.
- (92) Biorąc pod uwagę sposób wdrażania przez Komisję wytycznych z 1999 r. oraz rozwój polityki Komisji w tej kwestii znajdujący wyraz we wprowadzeniu limitów w nowych wytycznych⁽¹⁵⁾, Komisja uznaje wkład w wysokości 42 % za wysoki, a pomoc za ograniczoną do niezbędnego minimum.

3.2.3. Zapobieganie niepożądanym zakłóceniom konkurencji

- (93) W uzupełnieniu Komisja stwierdza, że zgodnie z punktem 55 wytycznych z 1999 r. udzielenie pomocy restrukturyzacyjnej dla małych przedsiębiorstw nie będzie zazwyczaj połączone ze środkami wyrównawczymi. Pomoc ta powoduje nieznaczne zakłócenie konkurencji i dlatego środki wyrównawcze nie są konieczne.

VII. WNIOSEK

- (94) Komisja stwierdza, że Republika Słowacka bezprawnie umorzyła zaległość podatkową spółki Konas, co stanowi naruszenie art. 88 ust. 3 Traktatu WE. Pomoc ta może zostać uznana za zgodną z zasadami wspólnego rynku jako pomoc restrukturyzacyjna, pod warunkiem że jej wypłata będzie uzależniona od wykonania planu restrukturyzacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa udzielona przez Republikę Słowacką spółce Konas, s. r. o. w wysokości 9 730 739 SKK jest zgodna z zasadami wspólnego rynku, jeżeli spełnia warunki przedstawione w art. 2.

Artykuł 2

1. Republika Słowacka podejmie wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia rzetelnej realizacji planu restrukturyzacji spółki Konas, s. r. o.
2. Słowackie władze poinformują Komisję o sposobie, w jaki zamierzają zapewnić realizację planu restrukturyzacji.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽¹⁵⁾ Limit dla małych przedsiębiorstw, zgodnie z nowymi wytycznymi, nie może być mniejszy niż 25 %.

3. Słowackie władze udzielą pomocy dopiero po zgłoszeniu Komisji swojego zobowiązania do zapewnienia rzetelnej realizacji planu restrukturyzacji i określeniu sposobu, w jaki zamierzają zapewnić tę realizację.

Artykuł 3

W terminie dwóch miesięcy od ogłoszenia niniejszej decyzji Republika Słowacka informuje Komisję o środkach podjętych w celu zapewnienia zgodności z niniejszą decyzją.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Słowackiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 września 2006 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji
